

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

На съдията Г. Марков по к.д. № 18/98 г., по чл.27, ал.3, изр.второ от Закона за защита на конкуренцията

Считам тази част от разпоредбата изключваща съдебния контрол над решенията на Комисията за защита на конкуренцията за противоконституционна.

Основното и неотменимо право на гражданите на защита – чл.56 от Конституцията, включва и съдебната като най-висша форма и гаранция за защита правата и законните им интереси. След възстановяването на административното правосъдие у нас и конституционното учредяване на институцията Върховен административен съд, е крачка назад, законодателят без мотиви и причини да лишава гражданите и юридическите лица от правото да се отнесат пред съд по пътя на прякото обжалване.

Конституционният съд не може да допуска Народното събрание позовавайки се на изключението на чл.120, ал.2 от основния закон да превръща това изключение в правило. Водеща е разпоредбата на ал.1 от същия член на Конституцията, въвеждаща общата клауза за съдебен контрол над администрацията.

Според мен волята на конституционния законодател е чрез закон, само в редки случаи, съдебното обжалване да бъде изключвано с оглед естественото на акта – примерно ако той касае националната сигурност или се издава в хипотезата на оперативна самостоятелност на администрацията.

Г. Марков:

